

skal betale endvidere Tyrene og de Udgifter, som anvendes, for at Skibene kunne komme til at seile. Hvis man endda vilde forlange, at Landeveiene skulde vedligeholdes af Staten og desaaafgaa Skibene ogsaa skulde kunne seile, uden at betale den omtalte Afgift, vilde jeg finde det mere konsekvent. Der er et andet Spørgsmaal, som ikke er ganske uden Interesse ved Skibsafgiften, eller rettere for mig staar det som meget væsentligt, og det er, hvem der udreder den. Jeg beklager, at den ærede Finansminister lader til at være kommen til det Resultat, at det er Varerne, der udrede den, jeg tror, at han kun tildels har Ret deri, det er i Virkeligheden i de allerfleste Tilfælde Skibene, der udrede den, altsaa Rhederne. I saa Fald var det, som jeg sagde, at det ikke er nogen ubillig Afgift, hvis det er Rhederne, der betale den, og det er i saa Fald ikke uheldigt, at Halvdelen er fremmede og Halvdelen danske. Jeg har søgt de Dplysninger, jeg har formaaet at finde, og det er forekommet mig, at Andre, der have talt saa ivrigt for Skibsafgiftens Afstæffelse, maatte have kunnet ffaae Dplysninger i samme Retning. Jeg har formaaet — det er længere Tid siden, det er ikke i Anledning af dette Forslag — et af vore Skibsmæglerfirmaer her til at skrive til England og spørge flere af de største Kulmæglere i England i Kulhavnene om, hvad Betydning det efter deres Anskuelser vilde have, at Skibsafgiften her blev hævet, og om de mente, at Fragten paa Kul derved blev billigere. De svarede, at det kunde de ikke begribe, hvorledes den skulde blive billigere. Jeg bad Mægleren om at skrive paany, da jeg var bange for, at det var en Misforstaaelse, og det gjorde han, men saa erklærede de, at de ikke vilde svare mere. De ere naturligvis angstelige for at komme i Konflikt med Skibsrhederne, men jeg tror, at deres første Udtalelse har været overordentlig korrekt. Sagen er nok, efter hvad jeg har hørt fra flere, der ere kjendte med Forholdene — Andre, der ere kjendte med dem, kunne sige, at de have hørt Andet; der gjælder formodentlig forskjellige Routumer i de forskjellige Havne — at der i de største Kulhavne findes Kulbørser, Fragtbørser, hvor, om jeg saa maa sige, Kursen paa Fragt eller Fragten sættes, om ikke hver Dag, saa dog af og til, et Par Gange om Ugen, og saa bliver det opslaaet: Fragten til Østersøen er saameget, og enten man ønsker at seile til Kjøbenhavn eller til Stettin eller til et hvilket som helst andet Sted ved Østersøen, er den ens. (En Stemme: Nei!) Saaledes er det i flere Tilfælde, der er naturligvis, som jeg selv sagde, Undtagelser, det betvivler jeg ikke. Der er Tilfælde, hvor det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavn, der havde Ordet om Nummer to (Harald Hansen), sagde, er aldeles utvivlsomt, at det slet ingen Betydning har, det er ved oversjøiske Ladninger, hvor man fragter til Kanalen for Ordre, og der ere de plig-

tige til at gaa til hvilkens som helst Havn i Østersøen, det forlanges, uden Hensyn til, hvad Fragten er. I alle de Tilfælde er det uden Betydning, og jeg har ikke kunnet opdage Tilfælde — men det lader til, at der er en æret Landsrådsmand, der har opdaget saadanne — hvor det virkelig faar Betydning, og hvor det virkelig kan faae Indflydelse paa Fragten, saa at den bliver højere. Jeg vil ikke modsiges, at der kan være saadanne Undtagelser. Dernæst har jeg søgt at komme til Kundskab om, hvad Betydning Skibsafgiften har for den udgaaende Handel herfra, og i den Henseende har jeg saaet det Indtryk ved at tale med forskjellige Høire Handlende — og jeg har havt Leilighed til at tale med mange af dem — at det havde nogen Betydning, at denne Sum virkelig blev lagt til Fragten. Naar man her i Kjøbenhavn fragter et Skib med Korn, for at det skal gaa til Udlandet, er det et simpelt Regnestykke, at naar man ingen Skibsafgift skal svare, og det saar man nemt at vide hos sin Mægler, kan man faae det for en ringere Betaling, end naar der skal svares Skibsafgift og Skibsafgiften bliver lagt til Fragten, idet Varen som Følge deraf fordyres for Kjøbmanden med dette Beløb, og han derfor tager saameget Mere for den. Jeg er paa Grund af disse Dplysninger derfor ikke utilgiøelig til at tro, at det vilde være rigtigt, om Skibsafgiften blev hævet for udgaaende, men derimod bibeholdt for indgaaende Skibe. Det vilde det maaste give det samme finansielle Resultat — det er jeg imidlertid ikke sikker paa, det vilde Andre, særlig den ærede Finansminister, bedre — som at nedsette den til det Halve, men jeg tror, at det vilde virke utvivlsomt heldigere. Jeg blev kun lidt betænkelig ved at høre, at den ærede Landsrådsmand for Kjøbenhavn sagde, at naar man nedsatte Skibsafgiften til 25 Ore, blev den saa lille, at Skibsrhederne ikke længer kunde fordele den paa Varerne, og saa vilde den virke meget skadeligt, skadeligere for dem, end om den var højere; jeg har derfor tænkt paa, om det ikke var heldigere at forøge den indgaaende Skibsafgift til 1 Kr. og hæve den for udgaaende; saa kunde det ærede Medlem være særdeles glad, og vi Andre vilde have den Foranstaltning at tjene 400,000 Kr. Det er en Hensigt, som jeg vil tillade mig at gjøre til det eventuelle Udvalg. Jeg har hermed tilladt mig at udtale det, som foreløbig laa mig paa Sinde.

Strandfod: Dette Forslag, som foreligger til Behandling, eller, om jeg saa maa sige, disse Forslag ere Love, som jeg har ventet skulde komme frem ligesaa den Tid, jeg kom her. Det er en Revision af Love, som Tiden fører med sig, af Love, som nødvendigvis maa forandres efter kortere eller længere Tids Forløb; men der er Noget ved disse Lovforslag, som ingen af de andre